

Redarea suprafețelor 3D folosind texturi

Prof. univ. dr. ing. Florica Moldoveanu

Texturi (1)

- Sunt două tipuri de texturi:

1. Texturi reprezentate prin imagini sau şabloane care se aplică pe o suprafaţă netedă, suprafaţa ramanând netedă și după aplicarea texturii.

➤ Imaginea se aplică (« mapeaza ») pe suprafața în timpul generării imaginii suprafetei

➤ Imaginea mediului înconjurător redată pe suprafața unui obiect prin simularea reflexiei și a refractiei.

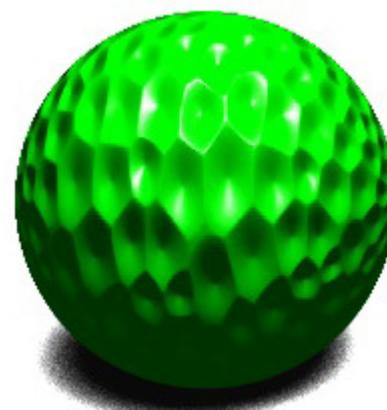

Texturi (2)

2. Texturi prin care se redau detalii ale geometriei suprafetei.

Se folosesc diferite metode:

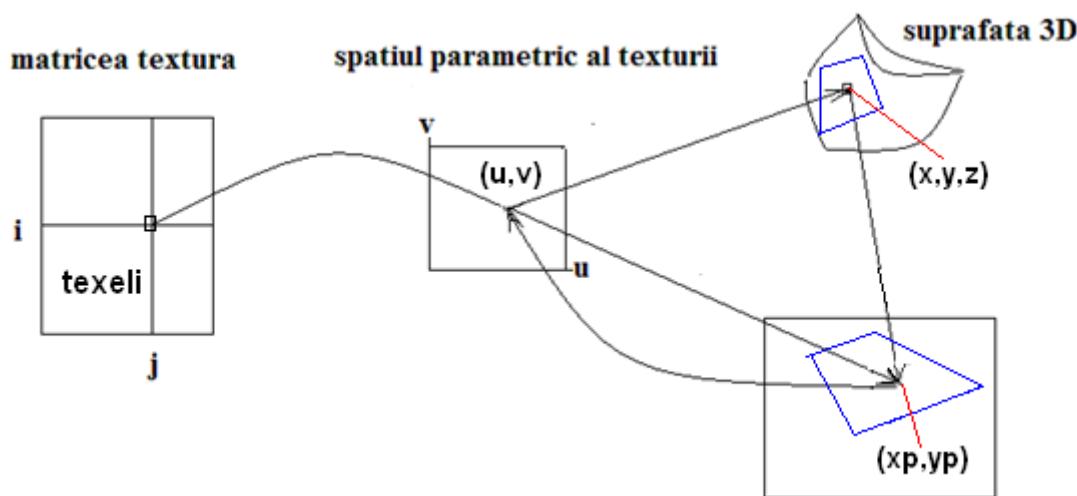
- perturbarea normalelor in punctele suprafetei
- metode fractale
- metode spectrale (functia textura este definita pentru componentele ei pe diferite frecvente)
- si altele

Redarea detaliilor geometrice prin perturbarea normalei la suprafata.

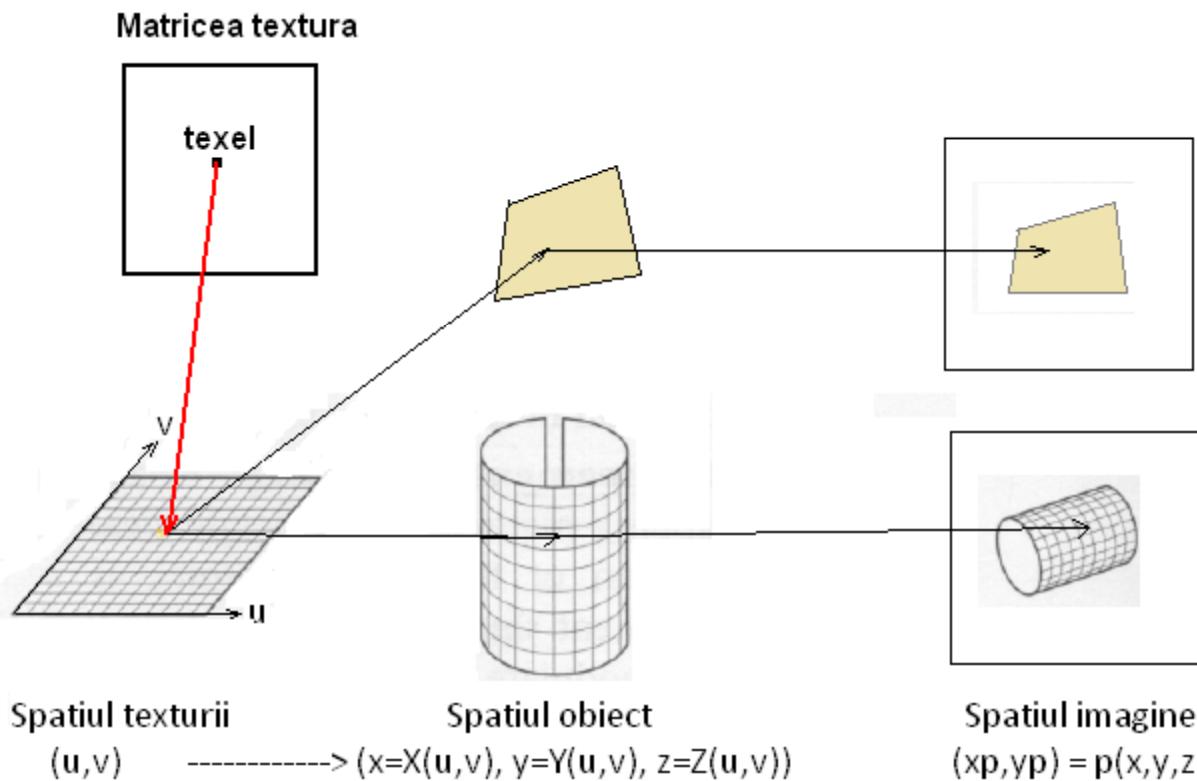
Metode de aplicare a imaginilor textura

- Imaginea textura este memorata intr-o matrice ale carei elemente sunt culori si sunt adreseate prin intermediul unui spatiu parametric (u,v) , $0 \leq u,v \leq 1$
- Elementele matricei textura sunt numite « texeli ».

- ❖ Sunt 2 metode de aplicare a imaginii textura pe imaginea unei suprafete 3D:
 1. “maparea directă” (forward mapping)
 2. “maparea inversă”(inverse mapping)

Maparea directă(1)

Maparea directa(2)

- Matricea textura este parcursa linie cu linie si pentru fiecare texel se calculeaza adresa pixelului in care se reprezinta.
- Imaginea de iesire este completa numai dupa ce intreaga imagine textura a fost procesata. De aceea, este necesar un buffer in care sa fie formata imaginea de iesire.
- Metoda este adevarata atunci cand imaginea textura se obtine in timpul creerii imaginii de iesire, linie cu linie.

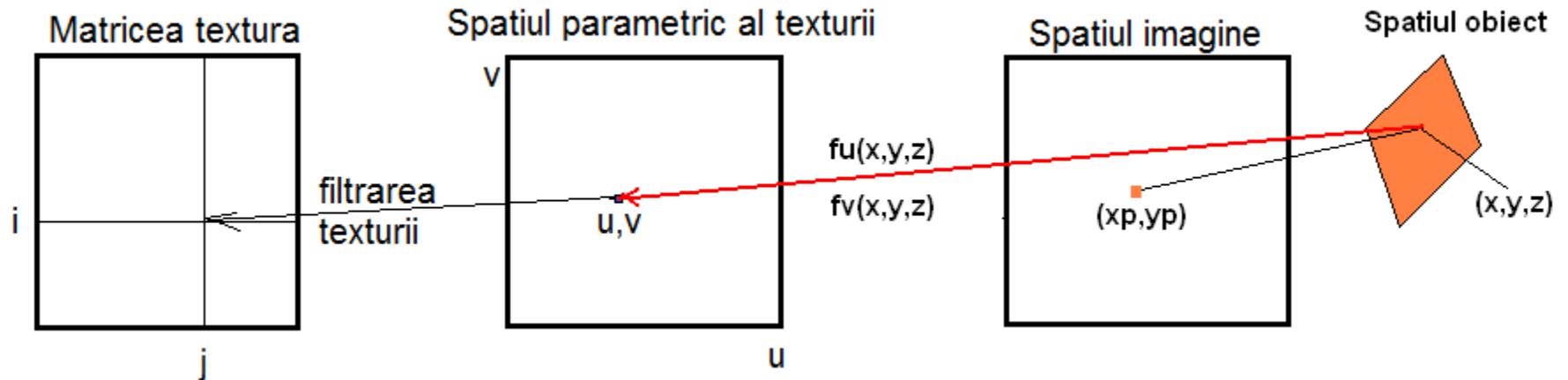
Dezavantaje

- Pixelii sunt afisati intr-o ordine arbitrara si nu se poate garanta ca toti pixelii imaginii sunt asignati texturii.
- Daca se considera fiecare texel (pixel al imaginii de intrare) ca o suprafata, atunci el se mapeaza in imaginea de iesire pe o suprafata de forma unui patrulater → sunt necesare calcule de intersectie dintre patrulater si celulele (pixelii) imaginii de iesire.

Maparea inversa(1)

- Este metoda uzuala de mapare a texturilor pe suprafetele 3D.
- Se pleaca de la spatiul imagine, aplicarea texturii fiind inglobata in procesul de rasterizare a primitivelor in care este descompusa suprafata 3D:
 - pentru fiecare pixel (xp, yp) in care se afiseaza un fragment al unei primitive se calculeaza adresa texelului/texelilor care trebuie folosit(i) in calculul culorii pixelului.

Adresa texelului se obtine folosind **functii de mapare inversa si « filtrarea texturii »**

Maparea inversa(2)

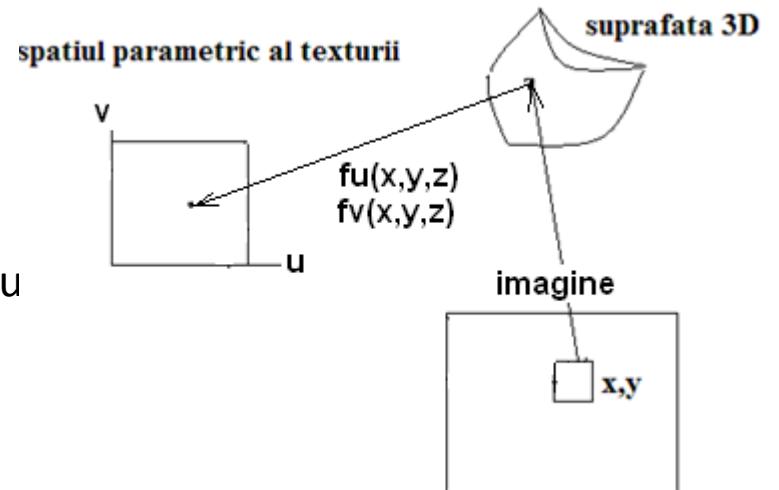
Maparea inversa poate fi descompusa in doua etape :

1. Calculul punctului (x,y,z) de pe suprafata 3D

corespunzator pixelului (xp,yp) in care se aplica textura

2. Calculul adresei (u,v) din spatiul texturii,

corespunzatoare punctului de pe suprafata 3D.

La generarea imaginii se efectueaza o proiectie ortografica asupra scenei 3D, deci $x = xp$, $y = yp$ iar z se calculeaza in functie de tipul suprafetei;

Functiile $f_u(x,y,z)$ si $f_v(x,y,z)$ care definesc corespondenta dintre punctele suprafetei 3D si punctele spatiului (u,v) se numesc functii de mapare inversa:

$$u=f_u(x,y,z); v=f_v(x,y,z)$$

Există functii de mapare inversă numai pentru anumite tipuri de suprafete; ele se numesc **functii de mapare standard**.

Functii de mapare standard(1)

1. Maparea plana (maparea pe un plan)

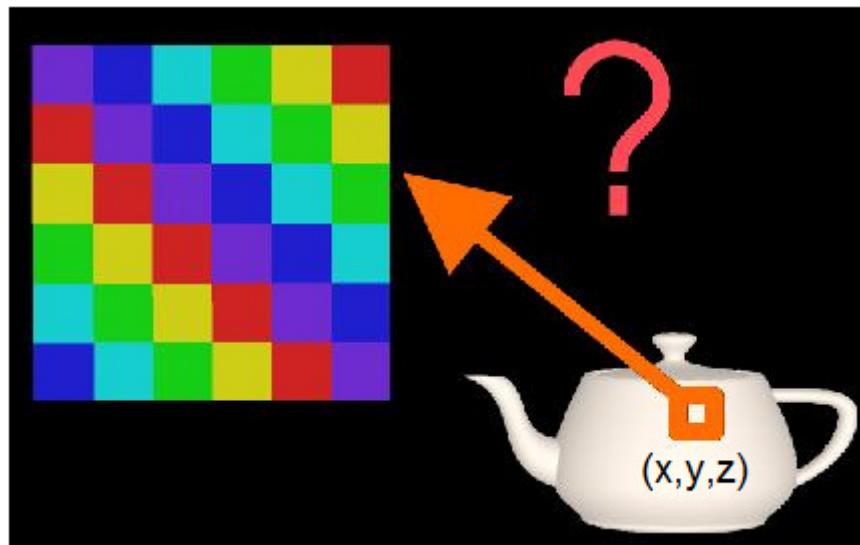
Ecuatiile care descriu aceasta mapare sunt:

$$\begin{cases} u = s_u \cdot x - o_u & x \in X \\ v = s_v \cdot y - o_v & y \in Y \end{cases} \quad 0 \leq u, v \leq 1$$

unde : s_u, s_v sunt factorii de scalare pentru transformarea spatiului (X, Y) in (u, v) iar

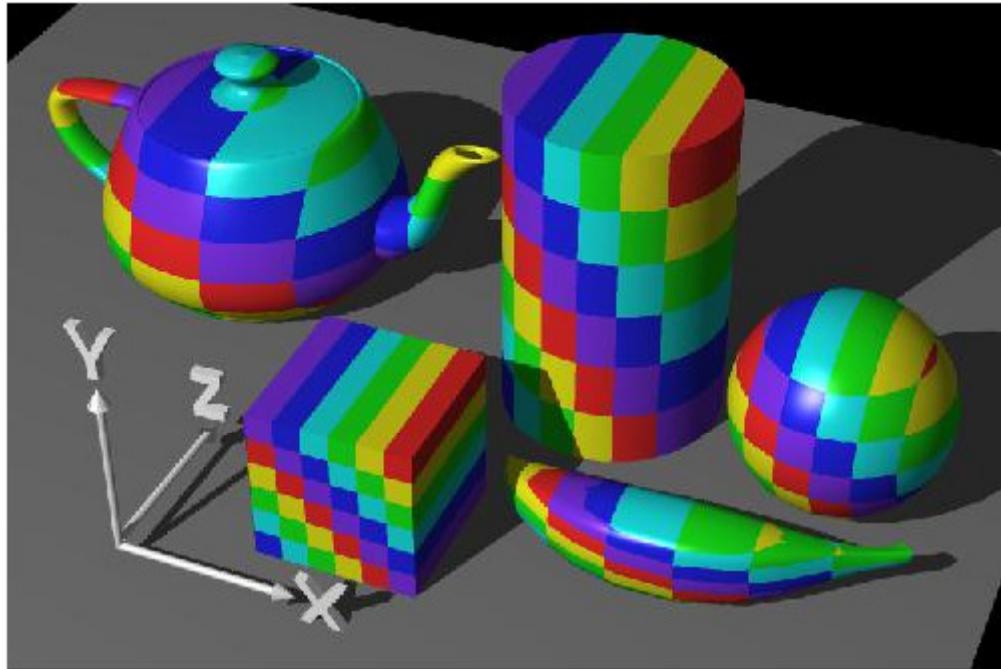
(o_u, o_v) este originea texturii: determina modul in care se aseaza textura pe suprafata.

$(u, v) \leftarrow (x, y) \leftarrow (x, y, z)$ - se renunta la coordonata z !

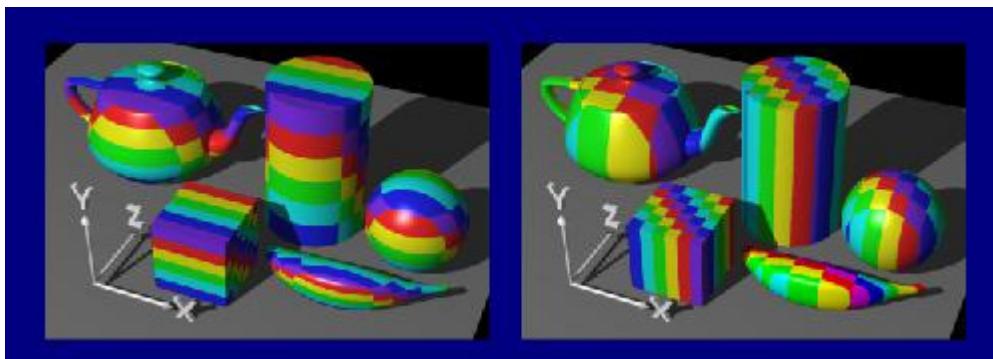
http://www.siggraph.org/education/materials/HyperGraph/mapping/r_wolfe/r_wolfe_mapping_2.htm

Exemple de mapari plane

Maparea plana prin renuntarea la coordonata z: toate punctele suprafetei cu aceleasi coordonate (x,y) au aceeasi culoare.

http://www.siggraph.org/education/materials/HyperGraph/mapping/r_wolfe/r_wolfe_mapping_2.htm

Maparea plana prin renuntarea la coordonata x, respectiv y.

Functii de mapare standard(2)

2. Maparea cilindrica

Coordonatele (x,y,z) de pe suprafata sunt convertite in coordonate cilindrice, (θ, w) .

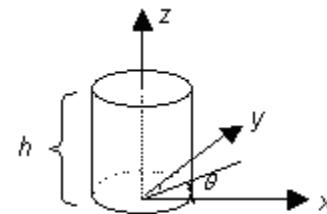
Ecuatiile parametrice ale unei suprafete cilindrice:

$$X = r \cdot \cos(\theta)$$

$$Y = r \cdot \sin(\theta)$$

$$Z = w \cdot h$$

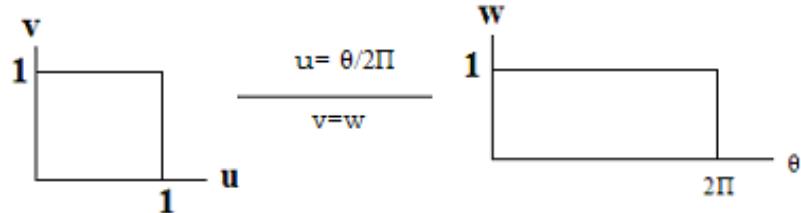
unde $0 < \theta < 2\pi$, $0 < w < 1$

-Se trece din coordonate (x, y, z) in coordonate cilindrice

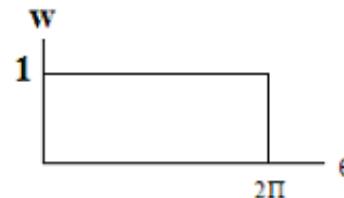
-Se pune in corespondenta spatiul parametric al texturii, (u,v) , spatiului parametric al suprafetei:

$$\begin{cases} x = r \cdot \cos \theta \\ y = r \cdot \sin \theta \\ z = h \cdot w \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} \theta = \arctg \frac{x}{y} \\ w = \frac{z}{h} \end{cases}$$

Functii de mapare standard(3)

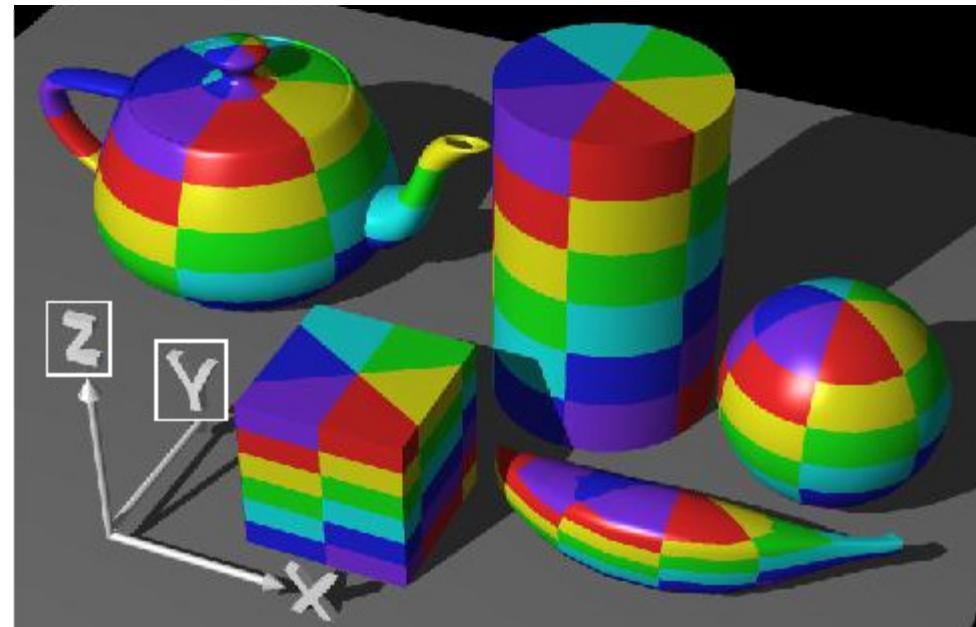
$$\begin{cases} u = \frac{\theta}{2\pi} \\ v = w \end{cases}$$

$$\begin{cases} u = \frac{1}{2\pi} \cdot \arctg\left(\frac{y}{x}\right) \\ v = \frac{z}{h} \end{cases}$$

Functia de mapare cilindrica

Transformarea patratelor texturii in punctele suprafetei de $z = z_{\min}$ si $z = z_{\max}$

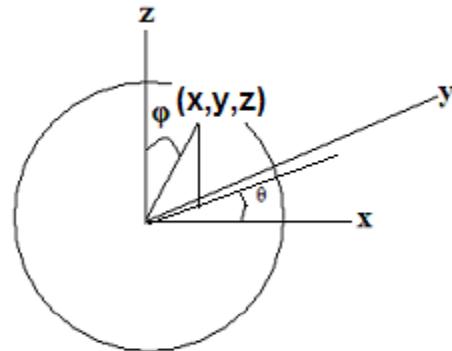

Functii de mapare standard(4)

3. Maparea sferica

- Se pleaca de la ecuatiiile parametrice ale sferei
- Se trece din coordonate (x, y, z) in coordonate sferice

$$\begin{cases} x = r \cos \theta \sin \varphi \\ y = r \sin \theta \sin \varphi, \text{ cu} \\ z = r \cos \varphi \end{cases} \begin{cases} 0 < \theta < 2\pi \\ 0 < \varphi < \pi \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} \theta = \arctg \left(\frac{y}{x} \right) \\ \varphi = \arccos \left(\frac{z}{r} \right) \end{cases}$$

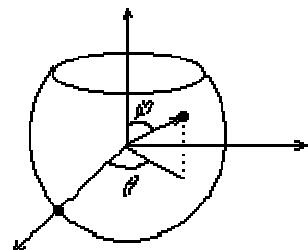
Rezulta

$$\begin{cases} u = \frac{\theta}{2\pi} \\ v = \frac{\varphi}{\pi} \end{cases} \quad \text{sau} \quad \begin{cases} u = \frac{1}{2\pi} \arctg \left(\frac{y}{x} \right) \\ v = \frac{1}{\pi} \arccos \left(\frac{z}{r} \right) = \frac{1}{\pi} \arccos \frac{z}{\sqrt{x^2 + y^2 + z^2}} \end{cases}$$

Functia de mapare sferica

Functii de mapare standard(5)

Maparea pe un sector de sferă

$$\begin{cases} 0 \leq \theta \leq \frac{\pi}{2} \\ \frac{\pi}{4} \leq \phi \leq \frac{\pi}{2} \end{cases}$$

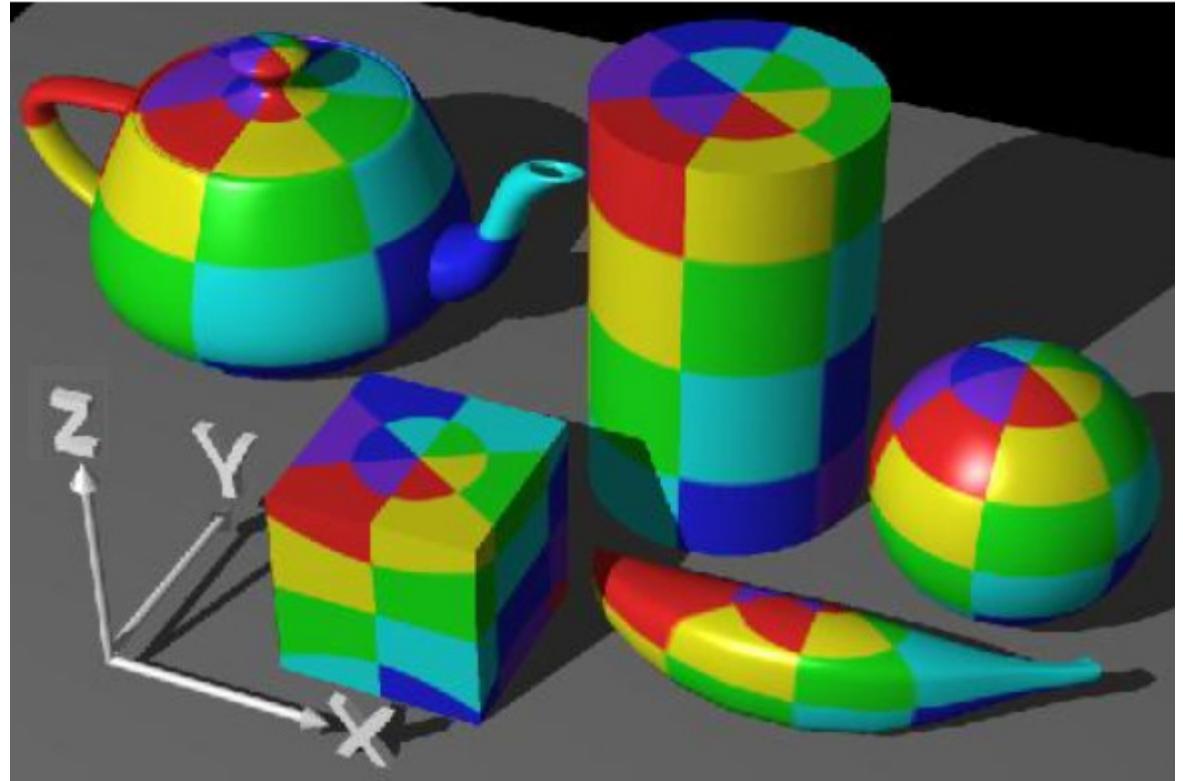
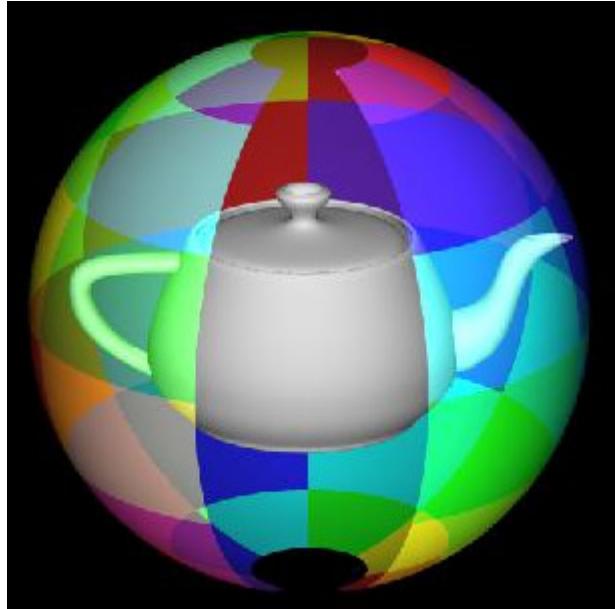
$$u = \theta / (\pi/2)$$

$$v = ((\pi/2) - \phi) / (\pi/4)$$

Functia de mapare

Exemple de mapari sferice

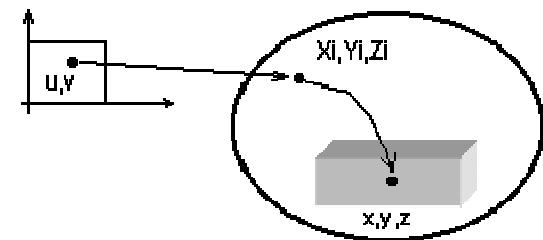
Maparea sferică “întinde” patratele texturii la nivelul ecuatorului și le “comprimă” proporțional cu apropierea de poli.

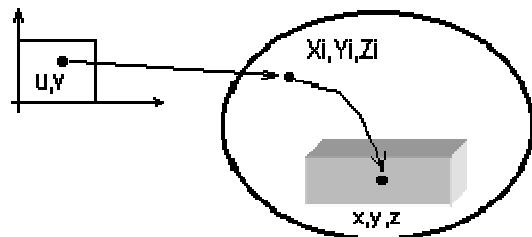
http://www.siggraph.org/education/materials/HyperGraph/mapping/r_wolfe/r_wolfe_mapping_2.htm

Maparea în 2 pași(1)

- Este o tehnica de mapare independenta de forma obiectului pe care se aplica textura. Metoda a fost definita de Bier si Sloan (1986).
- Daca pentru suprafata texturata nu exista o functie de mapare inversa, atunci, se stabileste o corespondenta intre punctele suprafetei texturate si punctele unei suprafete 3D pentru care exista o functie de mapare inversa, numita in continuare « suprafata intermediara ».
- Aplicarea texturii este descompusa in doua operatii, al caror efect este :
 - **mularea texturii pe suprafata intermediara;**
 - **mularea suprafetei intermediare pe suprafata de texturat.**

Maparea în 2 pași(2)

a) **mapare S (mapare inversă):**

$$u = f_u(x_i, y_i, z_i)$$

$$v = f_v(x_i, y_i, z_i)$$

b) $(x_i, y_i, z_i) \leftarrow \text{mapare O} \leftarrow (x, y, z)$

- a) Mularea texturii pe suprafata intermediara se realizeaza prin functia de mapare inversa. Aceasta este numita « **mapare S** », adica mapare pe *suprafata intermediara*.
- b) Mularea suprafetei intermediare pe suprafata de texturat este numita « **mapare O** ». Ea trebuie sa puna in corespondenta fiecarui punct (x, y, z) al suprafetei (*obiectului*) de texturat, un punct (x_i, y_i, z_i) al suprafetei intermediare.

Maparea în 2 pași(3)

Maparea S

Se folosesc 4 tipuri de suprafete intermediare :

1. un plan cu o orientare oarecare;
2. sferă;
3. cilindrul;
4. fețele unui cub.

Alegerea tipului suprafetei intermediare este dependenta de forma obiectului pe care trebuie sa fie aplicata textura.

Maparea O

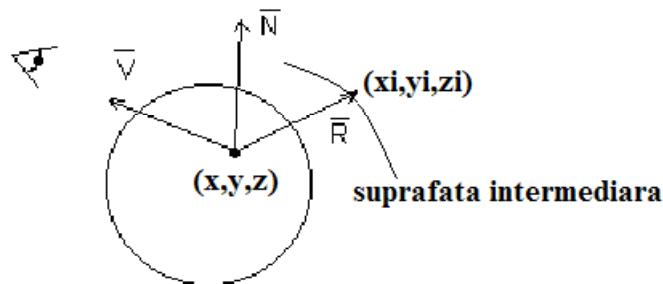
Autorii metodei au definit 4 tipuri de mapari O:

Maparea în 2 pași(4)

Mapari O

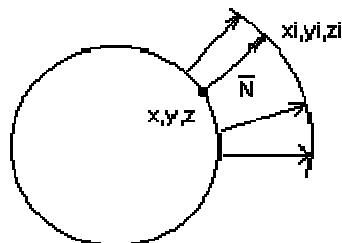
(x,y,z) – un punct al suprafetei , pentru care se dorește calculul coordonatelor (u,v)

(x_i, y_i, z_i) – punctul corespunzător lui (x,y,z) pe suprafata intermediara

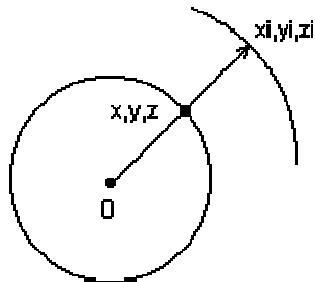
1. (x_i, y_i, z_i) , se obtine intersectand suprafata intermediara cu vectorul reflectat al vederii in punctul (x,y,z) . R este simetric cu V fata de N.

Metoda este dependenta de pozitia observatorului (se foloseste la « maparea mediului inconjurator »)

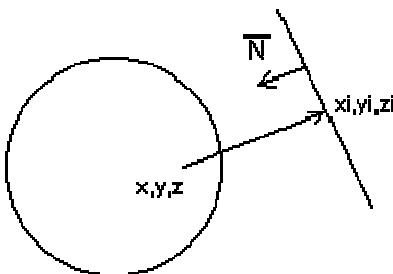

2. (x_i, y_i, z_i) este intersectia suprafetei intermediare cu normala la obiect in (x,y,z) .

Maparea in 2 pasi(5)

3. (x_i, y_i, z_i) este intersectia suprafetei intermediare cu dreapta care trece prin (x, y, z) si centroidul obiectului.

4. (x_i, y_i, z_i) este intersectia suprafetei intermediare cu dreapta care trece prin (x, y, z) si are directia normalei la suprafata intermediara.

Acest tip de mapare O este corelat cu o mapare S pe un plan sau pe fetele unui cub.

Combinatia « mapare S pe cilindru » - « mapare O de tip 4 » este numita « shrinkwrap ».

Aplicarea texturilor pe fetele unei rețele poligonale 3D (1)

In sistemele grafice actuale, orice suprafață 3D este descompusa, în vederea redarii sale, într-o rețea de fațete poligonale/triunghiuri: textura se aplică pe poligoane la momentul rasterizării lor.

Problema mapării inverse apare deci pentru fragmentele rezultate din rasterizarea poligoanelor.

Textura, definită în spațiul parametric pentru $0 \leq u, v \leq 1$, trebuie "întinsă" peste întreaga rețea de fațete poligonale.

Există două tipuri de **metode**:

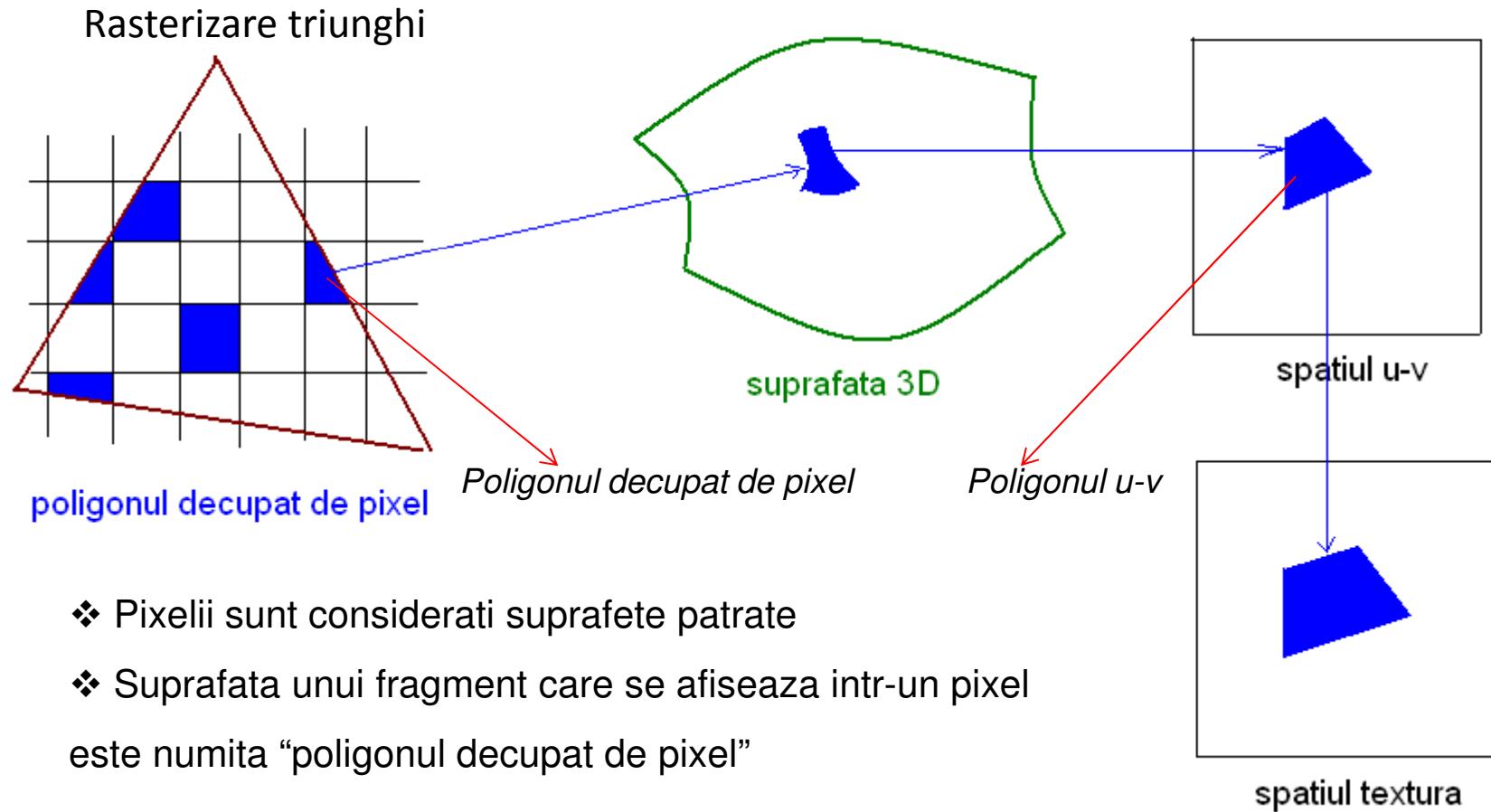
Exacte: se calculează (u, v) exact pentru fiecare fragment al unei fațete

Aproximative:

- se calculează (u, v) pentru fiecare varf al unei fațete
 - pentru o suprafață definită parametric $S(u, v) = (x(u, v), y(u, v), z(u, v))$ se cunoaște (u, v) pentru fiecare punct de pe suprafață
 - pentru o suprafață oarecare, (u, v) se poate obține printr-o *mapare in doi pasi*.
- se calculează (u, v) pentru fiecare fragment prin interpolare între valorile (u, v) asociate varfurilor fațetei.

Aplicarea texturilor pe fetele unei rețele poligonale 3D (2)

Metode exacte(1)

Aplicarea texturilor pe fetele unei retele poligonale 3D(3)

Metode exacte (2)

Algoritm:

pentru fiecare fragment rezultat din rasterizarea unui poligon:

- determina varfurile poligonului decupat de pixelul in care se afiseaza, (x_i, y_i) ;
- determina varfurile peticului de suprafata 3D corespunzator poligonului decupat de pixel, (x'_i, y'_i, z_i) , aplicand transformarea de vizualizare inversa;
- calculeaza varfurile (u_i, v_i) ale poligonului corespunzator in spatiul $(u, v) - \text{poligonul } u-v$, utilizand o functie de mapare inversa sau o mapare in 2 pasi:

$$(u_i, v_i) = (f_u(x'_i, y'_i, z_i), f_v(x'_i, y'_i, z_i))$$

- determina culoarea de afisare a pixelului folosind culorile texelilor corespunzatori *poligonului u-v* prin diferite metode.

Aplicarea texturilor pe fetele unei retele poligonale

3D(4)

Metode exacte (3) - Calculul culorii pixelului : metoda 1

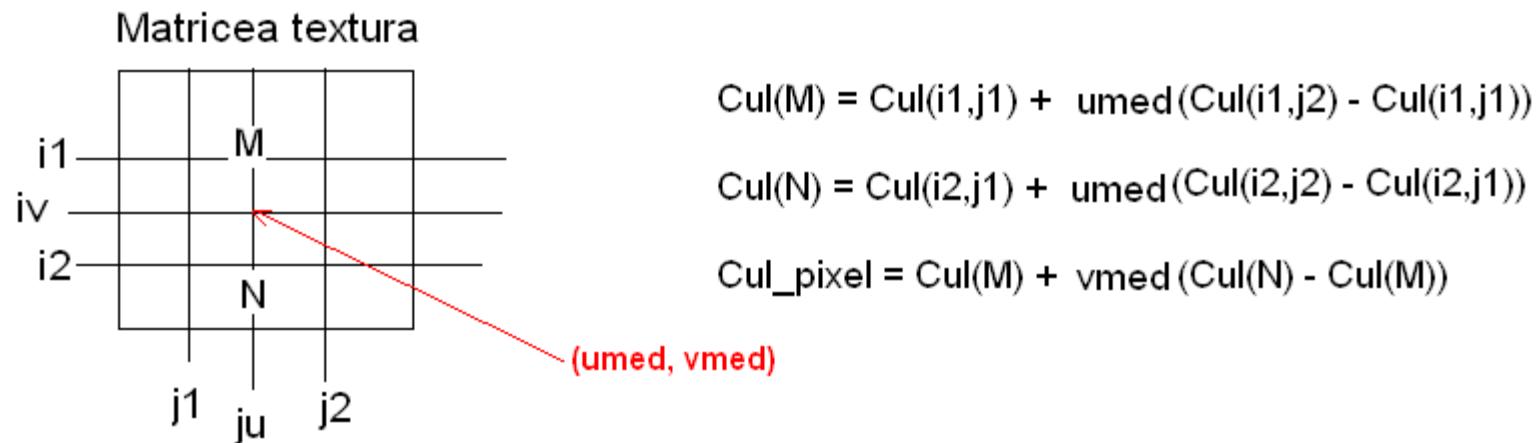
- Se calculeaza o valoare medie a coordonatelor varfurilor poligonului u-v :

$$u_{med} = \text{suma}(u_i) / \text{nr. varfuri}; \quad v_{med} = \text{suma}(v_i) / \text{nr. varfuri};$$

- **Se calculeaza culoarea pixelului folosind texelii din matricea textura, prin interpolare biliniara.**

Daca (ju, iv) sunt adresele reale corespunzatoare valorilor (u_{med}, v_{med}) in spatiul textura,

$ju = u_{med}/\text{nr_col_matrice_textura}$, $iv = v_{med}/\text{nr_linii_matrice_textura}$, atunci:

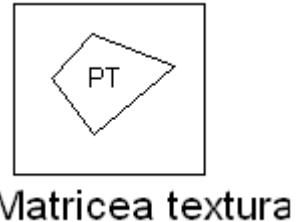
i_1, i_2, j_1, j_2 sunt indici de linie/coloana in matricea textura

$j_1 \leq ju \leq j_2, \quad i_1 \leq iv \leq i_2$

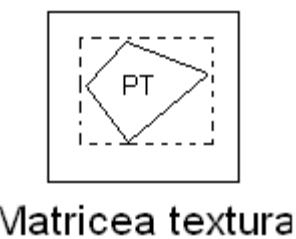
Aplicarea texturilor pe fetele unei retele poligonale 3D(5)

Metode exacte (4) - Calculul culorii pixelului: metoda 2

- Se calculeaza poligonul corespunzator *poligonului u-v* in matricea textura, PT

- Se aproximeaza poligonul textura PT printr-un dreptunghi

- Se calculeaza media valorilor texelilor din dreptunghi.

Aplicarea texturilor pe fetele unei retele poligonale

3D(6)

Metode aproximative

- Se cunoaste (u, v) pentru fiecare varf al poligonului rasterizat.
- Pentru fiecare fragment rezultat din rasterizarea poligonului se calculeaza o adresa textura (uf, vf) , prin interpolarea adreselor textura, (ui, vi) asociate varfurilor (operatie integrata in algoritmul de rasterizare).
 - Pentru rezultate corecte este necesara efectuarea unei interpolari perspectiva. Interpolarea liniara este mai rapida dar nu produce efectul de perspectiva la aplicarea unei texturi pe suprafata unui poligon inclinat fata de planul de vizualizare.
- In cazul utilizarii mai multor texturi la redarea poligonului, fiecarui varf ii sunt asociate un acelasi numar de perechi de coordonate textura (ui, vi) , $1 \leq i \leq n$, pentru accesarea celor n texturi; n este in general limitat la 8.
- Se calculeaza culoarea fragmentului folosind (uf, vf) sau (uf_i, vf_i) printr-o metoda de “filtrare a texturii”. Operatia este efectuata in “fragment shader”.

Filtrarea texturii(1)

- O textura este definita pe o latice discreta de puncte in timp ce coordonatele textura sunt valori reale.
In general, o pereche (uf, vf) nu corespunde unui texel al texturii.
- **Metoda de calcul a culorii dintr-o textura, folosind coordonatele (uf, vf) , se numeste "filtrarea texturii".**

Cazul $0 \leq uf, vf \leq 1$

Sunt doua moduri standard de filtrare:

1. Se considera culoarea texelului cel mai apropiat in spatiul laticei (se trunchiaza coordonatele): rapid dar poate produce defecte in imagine
2. Se efectueaza o interpolare biliniara intre culorile celor mai apropiati texeli in spatiul laticei:
 - scade viteza de calcul a culorii fragmentului
 - poate produce un efect de incetosare

Filtrarea texturii(2)

Cazul uf, vf in afara domeniului $[0,1]$

- Coordonatele (ui, vi) asociate varfurilor pot fi in afara domeniului $[0,1]$. Rezulta:
coordonatele (uf, vf) ale unui fragment pot fi in afara domeniului $[0,1]$.
- Coordonatele (uf, vf) rezultate in procesul de rasterizare sunt transformate in coordonate
 $0 \leq u, v \leq 1$
- Cele doua moduri standard de transformare a coordonatelor textura in domeniul $[0,1]$ sunt denumite “clamping” si “wrapping (sau “repeating”): ele permit utilizarea eficienta a texturilor si obtinerea de efecte interesante.

Clamping (Comprimare)

Coordonatele (uf, vf) sunt transformate in (u, v) astfel:

$$(u, v) = (\min(\max(0, uf), 1), \min(\max(0, vf), 1))$$

Deci: daca uf sau $vf < 0$, atunci $u = 0$, respectiv $v = 0$; daca uf sau $vf > 1$, atunci $u = 1$, respectiv $v = 1$

daca $0 \leq uf, vf \leq 1$, atunci $u, v = uf, vf$.

Filtrarea texturii(3)

Clamping (Comprimare)

Aplicarea acestei transformari are ca efect propagarea culorii din imaginea textura de-a lungul directiei in care coordonata textura depaseste limita de 0 sau de 1.

Filtrarea texturii(4)

Wrapping (Repetare)

- Pentru accesarea texturii se calculeaza (u,v) cu formula:

$$(u,v) = (uf - [uf]), vf - [vf]),$$

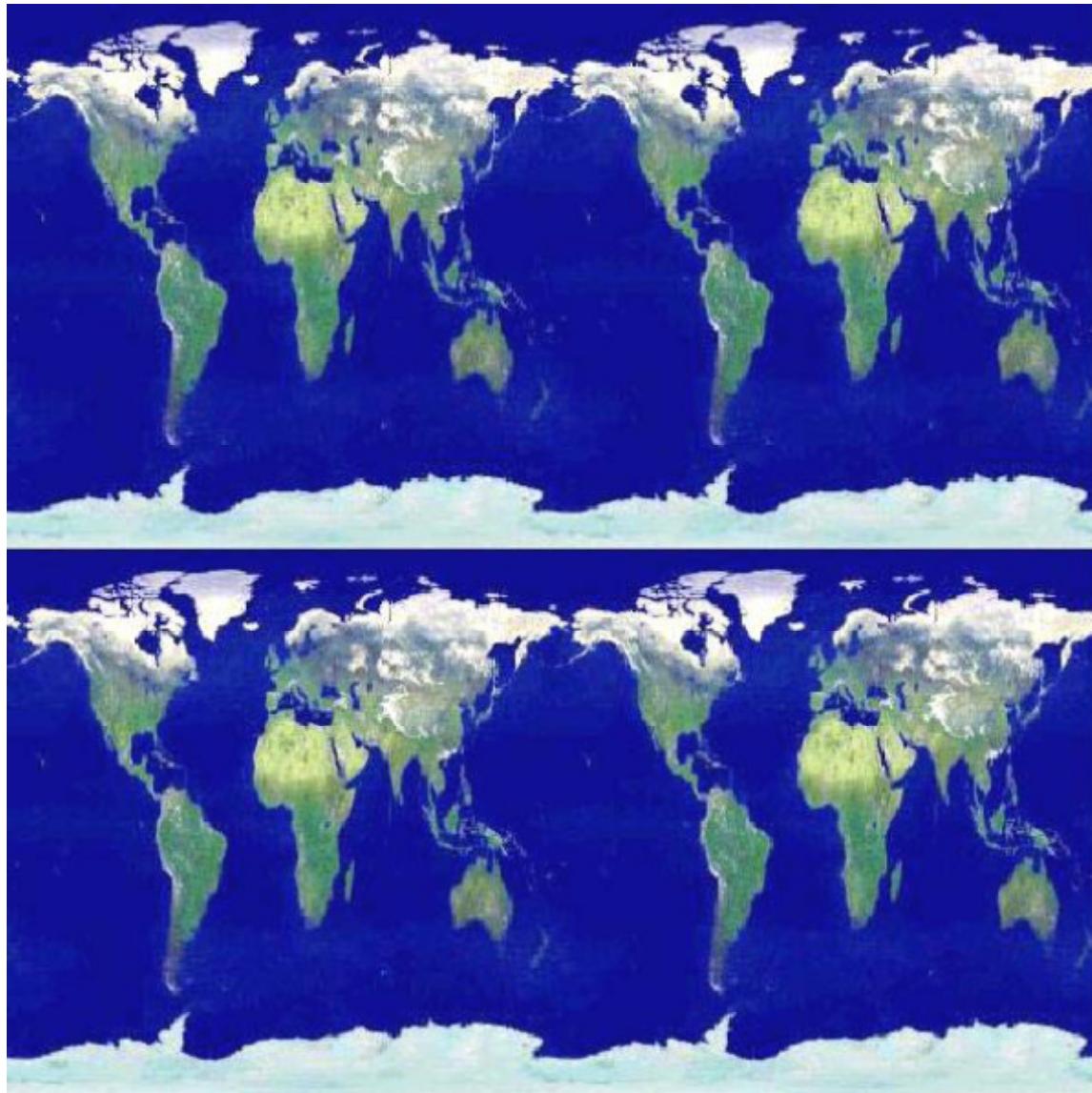
unde $[w]$ reprezinta cel mai mare intreg mai mic sau egal cu w .

De exemplu, $(-0.1, 1.5)$ se transforma in $(-0.1 - (-1), 1.5 - (1)) = (0.9, 0.5)$.

- **Acest mod de transformare permite repetarea unei texturi, producand un efect periodic.**
- La utilizarea acestui mod este necesar ca laturile stanga/dreapta, respectiv sus/jos ale imaginii textura sa se potriveasca, astfel incat sa nu se observe marginile texturii.
- Daca pentru una dintre coordonate se utilizeaza transformarea “comprimare” iar pentru cealalta “repetare”, textura se numeste “cilindrica”.
- Daca pentru ambele coordonate se utilizeaza modul “repetare”, textura se numeste “toroidală”.

Filtrarea texturii(5)

Wrapping (Repetare)

Transparenta texturii

- Imaginea textura poate avea o componenta aditionala, numita “canalul alfa”, prin care se controleaza transparenta sau opacitatea texturii aplicate.
- Fiecare texel este in acest caz reprezentat prin 4 componente: (R,G,B,A), unde A reprezinta opacitatea.
 - daca $A = 1$, atunci texelul este complet opac; daca $A=0$, texelul este complet transparent.
- Pentru $0 \leq A \leq 1$, culoarea texelului moduleaza culoarea fragmentului, determinata pe baza geometriei (modelul Gouraud sau modelul Phong).
- Interfetele de programare OpenGL si Direct3D permit specificarea modului de combinare intre culoarea unui fragment determinata pe baza geometriei primitivei si culoarea rezultata din filtrarea texturii (texturilor), folosind operatori care se aplica culorilor (RGB) si operatori care se aplica opacitatilor A.
- Combinarea dintre culoarea determinata pe baza geometriei si culoarea texturii poate fi programata in “fragment shader”.